

Ο πνευματικός αγώνας μας πρέπει να έχει τέσσερα χαρακτηριστικά (Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Παντελεήμων)

/ [Πεμπτουσία](#)

(Α' Κορ. 16.13-24)

«Γρηγορείτε, στήκετε εν τη πίστει, ανδρί-ζε-σθε, κρα-ται--ούσθε».

Τέσσερις προτροπές απευ--θύνει στο σημερι-νο απο-στολικό ανά-γνω--σμα ο πρωτοκορυ-φαίος από-στο-λος Παύ-λος προς τους χρι-στια-νούς της Κορίνθου. Τεσ-σερις προτροπές που απευ--θύνονται προς τους χρι-στιανούς όλων των επο-χων και ισχύ-ουν και για όλους εμάς, τους πιστούς του 21ου αιώνα.

«Γρηγορείτε, στήκετε εν τη πίστει, ανδρίζε-σθε, κρα-ται-ούσθε».

Η πρώτη προτροπή του αποστόλου Παύλου αφορά στην εγρήγορση που πρέπει να

διακρίνει τον χριστιανό.

Συχνά παρομοιάζεται ο πνευματικός αγώνας ως πόλεμος και καθώς στον πο-λεμο κανένας στρατιώ-της δεν μπορεί να κοιμά-ται, αλλά είναι ανάγκη να έχει όλες του τις αισθήσεις τε-τα-μένες για να αντι-λαμ-βα-νεται τις κινήσεις του εχθρού και να αντι-με-τωπίζει τις προσβο-λες του.

Εγρήγορση είναι αυτό που συνέστηνε και ο Χρι-στος στους μαθητές του λι-γο πριν από το πάθος, γιατί η εγρή-γορ-ση είναι αυτή που προ-στατεύει τον αγω-νιστή για να μην πέσει στον πειρασμό και να κιν-δυ-νεύσει να ηττηθεί. «Γρη-γορείτε και προ-σεύ-χεσθε, ίνα μη εισέλ-θητε εις πει-ρασμόν», ήταν η προτροπή του Χριστού· και αυτήν επα-ναλαμβάνει με τον δικό του τρόπο σήμερα ο από-στολος Παύλος και προς εμάς.

Και συνεχίζει ο από-στο-λος με τη δεύτερη προ-τρο-πη: «στήκετε εν τη πίστει», να είστε, δηλαδή, σταθεροί στην πίστη.

Η σταθερότητα αυτή έχει διπλό νόημα και πε--ριε-χο-μενο. Διότι κατ' αρχήν ει-ναι χρέος μας να παραμένουμε στα-θε-ροί στην πι--στη και να μην πα-ρεκ--κλι-νουμε από αυ-την αλ-λα ούτε και να την αλ-λοιώ-νου-με, διότι μο-νο εφό--σον αγωνιζό-μα-στε μέσα στο πλαίσιο της πίστewς, μπο-ρούμε να κερ-δίσου-με και το

βραβείο του αγώνα μας, όπως τονίζει ο ίδιος ο απόστολος Παύλος, λέγοντας ότι κανένας δεν στεφανώνεται «εάν μη νομίμως αθλή».

Κατά δεύτερο όμως λόγο η σταθερότητα και η εμμονή στην πίστη μας κάνει ισχυρούς και ανθεκτικούς απέναντι στον πνευματικό μας αντίπαλο, διότι η παρεκκλίση από την πίστη μας κάνει ευάλωτους και μας στερεί τη χάρη του Θεού.

Η τρίτη προτροπή του αποστόλου είναι: «ανδριζεσθε». Να αγωνίζεσθε, δηλαδή, με θάρρος και ανδρεία, δύο στοιχεία που είναι απαραίτητα για να ανταπεξέλθουμε στον αγώνα μας.

Το θάρρος και η ανδρεία που μας προτρέπει ο απόστολος Παύλος να έχουμε δεν προέρχονται ούτε από την αυτοπεποίθηση ούτε από τον εγωισμό ούτε από την εμπιστοσύνη στις δυνάμεις και τις ικανότητές μας. Γιατί όποιος κατεβαίνει στον αγώνα και στη μάχη με την πεποίθηση ότι μπορεί να νικήσει με τις δικές του δυνάμεις και με τη δική του μόνο προσπαθεια, αυτός είναι καταδικασμένος να αποτύχει.

Το θάρρος και η ανδρεία που οφείλει να δείχνει ο πιστός στον πνευματικό αγώνα είναι αποτέλεσμα της πιστεώς του ότι ο αγώνας τον οποίο αγωνίζεται είναι αγώνας καλός, είναι αγώνας στον οποίο αγωνίζεται ακολουθώντας την εντολή του Θεού, είναι αγώνας ο οποίος γίνεται για χάρη του Θεού, και γι' αυτό έχει και την ευλογία και την ενίσχυση του Θεού, που προστατεύει και στηρίζει όλους αγωνίζονται ως στρατιώτες του.

Το θάρρος και η ανδρεία που πρέπει να δείχνουμε, αποδεικνύουν την πίστη και την εμπιστοσύνη μας στον Θεό, ο οποίος κατά την υπόσχεση του δεν θα μας αφήσει ποτέ να πειρασθούμε περισσότερο από όσο μπορούμε, αλλά θα δώσει «συν τω πειρασμώ και την εκβασιν αυτού».

Η τέταρτη προτροπή του αποστόλου Παύλου είναι, αδελφοί μου, το «κραταιούσθε»· μας προτρέπει δηλαδή να έχουμε δύναμη. Και τη δύναμη την αντλεί ο χριστιανός που αγωνίζεται από την Εκκλησία. Την αντλεί από τη συμμετοχή του στα μυστήριά της, την αντλεί από την προσευχή.

Και την έχει ανάγκη αυτή τη δύναμη, γιατί ο αγώνας, τον οποίο αγωνίζεται ο πιστός, δεν είναι αγώνας μιάς ή δύο ημερών, είναι αγώνας διαρκείας, είναι αγώνας ζωής, γι' αυτό χρειάζεται και δύναμη και αντοχή και υπομονή.

Την έχουμε ανάγκη όμως και για έναν ακόμμη λόγο: γιατί ο αγώνας μας δεν είναι αγώνας με ανθρώπους, αλλά είναι αγώνας πνευματικός, αγώνας προς τον

«κοσμοκράτορα του σκο-τους του αιώνος του-του», και προκειμέ-νου να αντα-πο-κρι-θούμε στις απαιτήσεις α-υ-του του αγώνα έχουμε ανά-γκη από τη δύναμη του Θεού, γιατί οι δικές μας δυνάμεις δεν αρκούν για να νικήσουμε.

Η δύναμη όμως του Θεού δεν μας απαλ-λασ-σει από το καθήκον να προ-σπαθούμε και να αγωνιζό-μα-στε με όλες μας τις δυ-να-μεις. Να προσπαθούμε και να αγω--νιζόμαστε ακο-λου-θώντας τις προτροπές του αποστόλου Παύ-λου: «Γρη-γορείτε, στη-κετε εν τη πι-στει, αν-δρίζεσθε, κρα-ται-ου-σθε».

Ο αγώνας μας είναι απαραίτητος για τη νι-κη, και είναι αναγκαίο, εάν επιδιώκουμε αυτή τη νίκη, να αγω-νι-ζο-μαστε, αδελ---φοί μου, όπως ακριβώς μας προ-τρέπει ο απόστολος Παύ-λος, γιατί έτσι θα μπο-ρέσουμε και εμείς με τη χάρη και τη βοή-θεια του Θεού, με την πρεσβεία και τις μεσι-τείες των αγίων μας να φθάσουμε στο τέλος του αγώνα νικητές και θριαμβευτές και να λάβουμε και εμείς τον στέφανο της δικαιοσύνης, ο οποίος αναμένει όσους αγωνίσθηκαν μέχρι τέλους.

πηγή: <http://imverias.blogspot.com>